

Chris Potter *Eagle's Point*

Edition Records (editionrecords.com)

Chris Potter (ts ss bcl), Brad Mehldau (p), John Patitucci (b), Brian Blade (dr). Insp. New York 2023.

DEN YTTERST produktive **Chris Potter** har återigen släppt en högkvalitativ platta, denna gång i kvartettformat. Till skillnad ifrån hans förra utgåva *Got the keys to the kingdom* – en liveinspelning ifrån **Village Vanguard** – är det nu en studiosession. En annan skillnad är att Potter enbart spelar eget material specifikt skrivet för detta tillfälle och dessa musiker. Och det är en stark och potent styrka som Potter samlat, musiker som han känt sedan nittio-talet men aldrig spelat samman med i denna form. **Brad Mehldau** är en både mångsidig och bred pianist, framförallt stark som lyriker och inte minst som personlig uttolkare av nutida populärmusik.

Basisten **John Patitucci** och trumslagaren **Brian Blade** ingick i **Wayne Shorters** sista grupp **Footprints** och har utvecklat ett intuitivt och mycket nära samspel parat med en stark egen självständighet. Så förutsättningarna är optimala för Potters mångsidiga kompositioner. Vid en första lyssning kan ibland Potters upplägg uppfattas

som tämligen konventionella och lite klassiskt traditionella, men efterhand framträder en skiktning och fördjupning både i struktur och utförande. Potter förändrar ofta mjukt och gradvis tempon och stämninglägen, vad som börjar som en sökande ballad transformeras till en expressiv blues som titelspåret, eller tvärtom som i *Dream of home*.

Även om de lyriska inslagen dominerar plattan finns det även andra influenser som lyser igenom på några spår. *Málaga Moon* har en mystisk avvaktande inledning, där Patituccis bas närmast går passgång. På *Horizons Dance* är det Blades calypsoartade trummor som driver på och Potters tenorspel påminner här starkt om **Sonny Rollins** tentativa spelsätt. Skivans höjdpunkt för mig är den vackra balladen *Aria for Anna*, där Potters sopransax under merparten spelar duo med Mehldau, som fullständigt excellerar på det lyriska planet. Det finns som sagt mycket att upptäcka och njuta av på denna utgåva. Det är bara att hoppas att dessa upptagna musiker hittar fler tillfällen att spela samman inom en snar framtid.

ULF THELANDER

Viktoria Tolstoy *Stealing Moments*

ACT (Naxos)

Viktoria Tolstoy (voc), Joel Lyssarides (p, keyb), Kristina Jonsson (g), Mattias Svensson (b), Rasmus Kihlberg (dr. perc). Insp. Gula Studion, Malmö, 18-21 September 2023.

TJUGO ÅR EFTER sitt album, *Shining On You* (ACT, 2004), bekräftar här **Viktoria Tolstoy** sin stadiga och självklara plats som en av våra mest habila uttolkare av samtida jazz. Då, för tjugo år sedan, var musiken skriven av **Esbjörn Svensson**, som också bildade

det framgångsrika bandet **e.s.t.** tillsammans med **Dan Berglund** och **Magnus Öström**. Ett album som producerades av **Nils Landgren**.

Nu, tjugo år senare, finns ett spår med komponerat av Esbjörn Svensson, *Hands Off*, med text av hans hustru Eva Svensson. Och även flera av upphovsmännen på plattan hör till "ACT-familjen", som Nils Landgren, **Iiro Rantala**, **Ida Sand**, **Jan Lundgren** och **Hanna Svensson**, **Lars Danielsson** och **Caecilie Norby**, **Wolfgang Haffner** och **Anna Alerstedt**. En imponerande och habil samling upphovsmän (och kvinnor). Och det märks att alla väl känner till Viktoria Tolstoys kvaliteter.

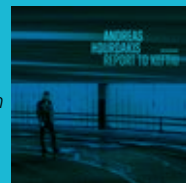
Resultatet är både kraftfullt och nyanserat, svängigt och moget. Med musikanterna bidrar med egen lyskraft, tryggt men aldrig tråkigt. Som t ex Joel Lyssarides lyhört skapande piano i Esbjörn och Eva Svenssons *Hands Off*. Bara för att nämna ett exempel bland flera. Och Viktoria Tolstoys röst känns både trygg, kraftfull och njutbar.

MARIE VESTERHOLM

Andreas Hourdakis *Report to Keftiu*

Bolero (bolero.se)

Andreas Hourdakis (g), Jonas Östholm (p), Martin Höper (b), Jon Fält (dr). Insp. Stockholm 2023.

GITARRISTEN **Andreas Hourdakis** tidigare skivor har haft en stark platsanknytning som utgångspunkt. Det har både varit fysiska platser som på debuten *In a barn* med lantlig och pastoral anknytning, men även mer metafysiska, inspirerad av grekisk mytologi som på förra skivan *Underworld*. Platsen denna gång är Kreta, en ö som Hourdakis har en stark personlig anknytning till. Keftiu är det namn som egyptierna gav ön under antiken. Nya skivans titel *Report to Keftiu* är en

hyllning till ön men också en musikalisk gestaltning av rötter, arv, upplevelser, relationer och känslor, dvs det som formar oss.

I Hourdakis fall blir uttrycket högst personligt men aldrig privat. Hans kompositioner har ljus grundton, det är melodiskt och framåtblickande och hans mjuka anslag och drivande, flödiga spelsätt ger oftast en lyrisk fyllighet som starkt påminner om **Pat Methenys**. Det är elegant, stundtals sirligt inte minst i de balladliknande numren som *Pink Mountains* och titelspåret. Samarbetet i gruppen är nära, där **Jonas Östholms** piano ofta ligger intimt sammanflätat med Hourdakis gitarr. Även om merparten av plattan har en målerisk sammanhängande uppbyggnad, så finns det i de mer temposnabba delarna också insprängda dynamiska motviker via **Jon Fälts** lite bångstyriga trummor kompletterat av **Martin Höpers** frigående bas som i *Spilia*. Ett spår, *Protos Syros* är en bearbetning av kretensisk folkmelodi vilken ofta spelas på bröllop, en suggestiv melodi, fylld av glädje och förhoppning som biter sig fast, tidlös i sin grund men högst kontemporär i gruppens händer. Återigen en personlig och mångfacetterad utgåva av musiker med en stark, egen profil.

ULF THELANDER

Anna Gréta

Star Of Spring

ACT (Naxos)

Anna Gréta (p, voc, keyb), Einar Scheving (dr, perc), Skúli Sverrisson (b), Þorleifur Gaukur Davíðsson (g, pedal steel), Birgir Steinn Theodórsson (b), Magnús Trygvason (dr), Sigurður Floason (bcl), Albert Finnbogason (synth). Insp. Sundlaugin Studio, Island, maj 2023, Studio 1001, Stockholm, juli–september 2023.

ANNA GRÉTA STRÖK sitt efternamn **Sigurðardóttir** redan på 2021 års *Nightjar in the Northern Sky*. Då hade den isländska pianisten och kompositören redan etablerat sig själv ordentligt i Sverige, dit hon kommit för att studera på **Musikhögskolan** i Stockholm.

Under sitt förnamn har hon både börjat sjunga och öppna upp sin jazz åt flera olika håll; r&b, fusion, mini-

malism och singersongwriter-pop. Jag tycker mig höra specifika influenser men kan inte riktigt komma med några namn. Som nördig musikkritiker är det både irriterande och imponerande.

Precis som på *Nightjar in the Northern Sky* är de atmosfäriskt tillbakalutade låtarna på *Star of Spring* undflyende i sitt mjuka och ibland nästan konturlösa uttryck. Det tar några lyssningar men så småningom utkristalliseras låtar som inte bara är varmt omslutande utan också mer komplext intressanta än de först framstår som.

Anna Gréta är ingen storartat expressiv sångerska men hon har en känslighet i sitt uttryck som är nödvändigt för hennes melodier och lätt filosofiskt poetiska texter. Likaså ligger hon lågt i sin roll som pianist. Solona är inte många men bra. Det är liksom inte jazzens betoning på improvisation som är det viktiga här.

Det isländska kompmusikerna är lika finkänsliga som Anna Gréta själv. På gott och ont - ibland kan det kännas lite jämntjockt - förstår man att det varit viktigt att bibehålla allvaret, värmen och melankolin genom hela produktionen.

Nightjar in the Northern Sky var en fin debutplatta men *Star of Spring* är ett betydande kliv framåt. Anna Gréta har hittat ett personligt tonspråk som jag gärna vill höra mer av.

DAN BACKMAN

Carl Bagge

Don't Talk (Put Your Head on My Shoulder)

Bolero Recordings
(bolerorecords.se)

Carl Bagge (p), Adam Ross (dr), Martin Höper (b), Jonas Kullhammar (ts, afl), Magnus Lindgren (fl, cl). Insp. Stockholm 2023

PIANISTEN Carl Bagge har tillägnat tre av låtarna på den nya albumet sina musikaliska hjältar, och på en har han låtit sig inspireras av Stockholms skärgård – så som det också var på debutskivan *Visitor* från 2022. Men denna gång blandar Bagge egna kompositioner med covers. **Jonas Kullhammar** har tillkommit på tenorsax och altflöjt, i övrigt är musikerna desamma som på debuten,

dvs **Magnus Lindgren** klarinett och flöjt, **Martin Höper** bas och **Adam Ross** trummor. Musiken framförs i olika sättningar, från pianotrio till den fulla kvintetten. De två träblåsarnas olika temperament ger musiken en särskild nerv i *Stockholm Nights*, där Lindgrens lyriska klarinetsolo står i kontrast till Kullhammars betydligt mer påstridiga saxofonspel.

Låten *Bill* är en hyllning till **Bill Evans**, den boppiga *Steve's Rhythm* är tillägnad **Steve Swallow**, medan *1980* är riktad till **Wayne Shorter**. Men det är snarare i Bagges suggestiva och överraskande version av **Arthur Honeggers** femte symfoni, den första satsen, som influenserna från Shorter är som tydligast; det eteriska tonfallet och den dröjande fria rytmiken påminner faktiskt om den sene Shorter. Mindre överraskande är däremot valet att göra covers på **Beatles** och **Beach Boys**. Låtvalet är inte det sämsta: **Lennon/McCartneys Norwegian Wood** och **Brian Wilsons Don't Talk (Put Your Head on My Shoulder)**, vars undersköna melodi presenteras känsligt på kontrabas av Martin Höper.

Finge jag bara välja en låt på skivan blir det ändå **Jerry Goldsmiths** ledmotiv till **Roman Polanskis** mästerverk *Chinatown* – i mitt tycke en av de stora balladerna, som jag inte kan påminna mig ha hört spelas av jazzmusiker tidigare. I original framfördes melodin av den legendariske studiotrumpetaren **Uan Rasey** (som förövrigt **Åke Hasselgård** och **Rolf Ericson** bodde hos under en period på 40-talet). Här har Jonas Kullhammar övertagit Raseys roll. Rekommenderas varmt.

JÖRGEN ÖSTBERG

